

INLEIDING	8
------------------	---

BIOGRAFIE 12

DE BEGINJAREN	14
DE JAREN ZESTIG	18
DE JAREN ZEVENTIG	26
DE JAREN TACHTIG	48
DE JAREN NEGENTIG	94
DE MILLENNIUMJAREN	120

MUZIEK

ALBUM VOOR ALBUM 138

GOT TO BE THERE (1972)	140	DANGEROUS (1991)	197
BEN (1972)	143	HISTORY: PAST, PRESENT AND FUTURE, BOOK 1 (1995)	208
MUSIC & ME (1973)	146	BLOOD ON THE DANCE FLOOR: HISTORY IN THE MIX (1997)	215
FOREVER, MICHAEL (1975)	152	INVINCIBLE (2001)	218
OFF THE WALL (1979)	158	POSTUME ALBUMS	222
THRILLER (1982)	164		
BAD (1987)	182		

FASHION 224

APPENDIX 246

DISCOGRAFIE	248
REGISTER	254
FOTO'S	256

DE BEGINJAREN

Vanaf het begin was het leven van de jongen die zou uitgroeien tot de King of Pop verre van normaal. Michael Joseph Jackson werd geboren op 29 augustus 1958, als zevende van negen kinderen. De kinderen werden oorspronkelijk opgevoed als Jehova's getuigen door hun ouders Joseph en Katherine (geboren Scruse) Jackson in de kleine industriële voorstad Gary (Indiana). De arbeiderswijk waarin ze woonden, werd beschouwd als een arme buurt. Hun houten huis was nauwelijks groot genoeg en had slechts twee slaapkamers. Niks wees erop dat de straat ooit omgedoopt zou worden tot 'Jackson Boulevard'.

Vader Joe werkte als kraanmachinist voor een staalfirma, nadat hij vergeefs zijn geluk had beproefd als zanger-gitarist en zelfs als bokser. Katherine had haar handen vol met de opvoeding van haar grote gezin, met de jongens Michael, Tito, Jackie, Jermaine, Marlon en Randy, en de meisjes Rebbie, La Toya en Janet. Ze zong liedjes voor hen. Joe

Onder Johnny Jackson (geen familie) aan de drums geeft de maat aan voor de jonge Jackson 5, midden jaren zestig. Michael staat onderaan rechts.

Rechts Prijzenkast: (v.l.n.r.) Michael, Marlon, Tito, Jermaine, Jackie met ouders Joe en Katherine.

was echter een strenge vader, die weleens opvliegend kon zijn. Michael vertelde Oprah Winfrey later het volgende tijdens een tv-interview: 'Veel dingen over mijn verleden, mijn tienerjaren en mijn vader maken me erg triest.' Toch was het Joe die de jongens het zingen en dansen opdrong. Met zijn zin voor perfectionisme liet hij ze de nummers steeds weer herhalen tot ze feilloos waren. Misschien was hij gefrustreerd dat zijn eigen rhythm-and-bluesband, The Falcons, het niet gemaakt had, en was hij erop gebrand dat zijn getalenteerde kroost meer succes zou oogsten.

Michaels moeder denkt liefdevol terug aan Michael als baby, met 'een grappig hoofdje, grote bruine ogen en lange handen. Hij was speciaal'. Ze vertelde over hoe hij al op de leeftijd van achttien maanden de hele tijd danste op de geluiden en het ritme van de wasmachine – een teken dat Michael aspecten van muziek hoorde die anderen nog niet ontdekt hadden. 'Hij was anders dan de anderen', aldus Katherine. 'Iedereen weet hoe ongecoördineerd baby's kunnen bewegen. Hij bewoog nooit op die manier. Ik geloof niet in reïncarnatie, maar hij danste net alsof hij een ouder iemand was.'

'Ik zong gewoon met een babystemmetje en imiteerde de geluiden die ik hoorde', mijmerde Michael. 'Ik wist niet wat de woorden betekenden, maar hoe meer ik zong, hoe beter ik werd. En ik wist altijd hoe ik moest dansen. Ik keek naar Marlon omdat hij slechts een jaar ouder was dan ik en ik kon hem bijhouden.'

Hij herinnerde zich hoe aardig zijn moeder voor onbekenden was. Zo was er op een dag een gewonde, bloedende man die vroeg op de ochtend in hun straat bij iedereen op de voordeur klopte. 'Uiteindelijk klopte hij ook bij ons op de deur. Moeder liet hem onmiddellijk binnen.' Omdat zijn vader de jongens echter onder druk zette om steeds beter te worden, was Michael zich ervan bewust dat hij een belangrijk deel van zijn kinderjaren heeft moeten missen. Tijdens opnamesessies in de beginjaren zag hij als jonge snaak andere kinderen in de zon op straat spelen en hij vroeg zich af hoe het zou zijn om samen met hen te kunnen spelen. Hij staarde 'vol verwondering naar de kinderen. Ik kon me die vrijheid niet voorstellen, zo'n zorgeloos leven. Ik wilde niks liever dan dat ik ooit zo vrij was... Dat ik weg kon wandelen en net als hen kon zijn.'

Hij wilde 'boomhutten bouwen, waterballonnengevechten houden en verstopperijtje spelen met vrienden. Maar het lot had anders beslist.' Hij voegde eraan toe dat jaren later 'optreden en muziek ongetwijfeld een van zijn grootste bronnen van plezier bleven, maar toen hij klein was, wilde hij... een gewone kleine jongen zijn.'

Links Joe Jackson drilde de jongens in het zingen en dansen.

DE JAREN ZESTIG

Het lot heeft inderdaad anders beslist. Tegen 1965 maakte de jonge Michael samen met zijn niet veel oudere broer Marlon deel uit van de oorspronkelijke bezetting van The Jackson Brothers, opgericht door Jermaine, Jackie en Tito, samen met twee plaatselijke bevriende artiesten. In het begin bespeelde hij de tamboerijn en de conga, maar hij bleef niet lang uit de spotlights. Hij had al geluisterd naar Sam Cooke, Jackie Wilson, Stevie Wonder en Diana Ross, en bewonderde de dansmoves van James Brown. Nadat Katherine hem op een morgen uitzonderlijk goed had horen zingen terwijl hij zijn bed opmaakte, moedigde ze hem aan om deel te nemen aan een schoolconcert. Het was zijn absolute debuut: tijdens een optreden op de Garnett Elementary School in Gary zong hij het filmlied *Climb Every Mountain* en kreeg hij een staande ovatie van zijn leraren en klasgenoten. Van zijn vader Joe mocht hij al snel de backing vocals doen, waarna hij samen met zijn broer Jermaine de leadzanger werd. Tijdens een interview met een journalist van *Rolling Stone Magazine* herinnerde Jackie zich het volgende: 'Hij had zoveel energie; zelfs op vijfjarige leeftijd was hij al een echte leider. We zagen dat allemaal. En het

publiek genoot ervan! Joe straalde – dat is wel het minste wat je kunt zeggen.

Michael meende dat Joe te hard, te veeleisend was. Hij maakte de jongens zenuwachtig tijdens de repetities. Hij zat dan op een stoel en keek met een riem in zijn handen, en 'als je het niet juist doet, dan zou pa je een pak slaag geven. Er waren momenten dat hij naar me toe kwam en ik moest bijna overgeven.' Op andere momenten dacht Michael hier vanuit een ander, vergevingsgezinder perspectief over: 'Hij leek koste wat het kost commercieel succes te willen boeken. Hij was een geniaal manager en mijn broers en ik hebben ons professionele succes niet het minst te danken aan zijn harde leerschool. Onder zijn begeleiding kon ik geen misstap begaan.' Dan voegde hij er droevig aan toe: 'Maar wat ik echt wilde, was een vader.'

Vader Jackson zorgde ervoor dat zijn zonen konden optreden in de nachtclub Mr. Lucky's in Gary, en nam hen

Boven The Jackson 5: (v.l.n.r.) Tito, Marlon (vooraan), Jermaine, Michael en Jackie Jackson.

Rechts Michael was al op vijfjarige leeftijd een 'leider', aldus Jackie.

vervolgens mee op tour door het midwesten van de VS om hun bekendheid te vergroten. Ze traden op in armzalige stripclubs en kregen slechts betaald door de fooi die mensen op het podium gooiden. Het was onder andere de taak van de jonge Michael om de vloer af te zoeken en munten die ze gemist zouden kunnen hebben in zijn zakken te steken. Die weinig veelbelovende periode was snel voorbij en de broers kregen niet veel later een waardiger professionele status. Michael, die keer op keer het publiek wist te veroveren met zijn vroegrijpe talent, kreeg al voordat hij acht jaar werd een vaste soloact in het midden van het optreden. Hij transformeerde van een verlegen, stille jongen tot een ster in wording die straalde in het licht van de felle schijnwerpers. In 1965 zong de groep het lied 'My Girl', geschreven door de van The Temptations bekende Smokey Robinson, en won daarmee een talentenjacht van de Roosevelt High School. Tito was op dat moment een drijvende kracht, die erop aandrong om aan dergelijke wedstrijden mee te doen, en het was zijn leraar van het schoolorkest die het voorstel deed om voortaan met zijn broers door het leven te gaan als The Jackson Five.

Ze stonden op het punt om door te breken. Gladys Johnson, een van de leraren van de jonge Michael, vertelde journalisten op een misschien wat ongeloofwaardige manier het volgende: 'Toen hij vijf jaar oud was en moeite had met rekenen, vertelde hij een leraar: "Oh, maar ik hoef die getallen niet te leren. Mijn manager zal mijn geld wel tellen."' Hij zou naar verluidt op vijfjarige leeftijd ook gezegd hebben: 'Ik zou graag een grote entertainer worden. Ik wil vrede voor de wereld. En ik wil ooit ook mijn eigen landhuis.' Om die dromen waar te kunnen maken, bestudeerde hij - tussen zijn andere lessen door - James Brown op tv. Later vertelde hij aan Oprah: 'Ik vond James Brown een genie. Ik keek als jongen naar hem op televisie en werd dan altijd boos op de cameraman want telkens als hij begon te dansen, filmde ze hem in close-up zodat ik zijn voeten niet zag. Ik schreeuwde "Laat hem helemaal zien, laat hem helemaal zien!" Ik keek en leerde.' Een invloedrijk persoon die Michael met veel belangstelling volgde was Don Cornelius, een dj uit Chicago en maker van de funky televisieshow *Soul Train*. Hij vertelde het tijdschrift *Time* over zijn eerste indruk: 'Hij was slechts 1,20 meter groot, maar toch kon zo'n klein persoon op het